

Opgaven udleveres til følgende EKA'er: EKA 421152E002	Hovedområde: BSS /Jura	
Prøvens navn: Civilproces		
Opgavetype: Alm. Opgave		
Antal sider i opgavesættet (inkl. forsiden): 5		
Eksamensdato: 4. august 2020	Fra kl. 9.00	Til kl. 13.00
Eksamenslokale:		
Tilladte hjælpemidler: Alle - herunder batteridrevet pc som opslagsværk og internetadgang		
Materiale, der udleveres til eksaminanden: Intet ud over opgaveteksten		

Karakteropslag dato:

Senest 01.09.2020

Fagansvarlig eksamensvagt, Lasse Højlund Christensen, kan kontaktes den første time af eksamen på e-mail lhc@law.au.dk. Efter denne time sender han et samlet svar på alle relevante henvendelser ud via Blackboard.

Opgaver som ikke er afleveret inden for fristen i rette format i WISEflow (PDF - maks. 200 MB) vil i udgangspunktet blive afvist.

Får du tekniske vanskeligheder under eksamen eller i forbindelse med aflevering, skal du derfor straks kontakte **BSS IT-support på telefon 8715 0933**.

Opgave 1

Anders Andersen, der havde bopæl i Hjørring, drev en større entreprisevirksomhed med navnet Anders Andersen Entreprise som personlig drevet virksomhed. Frederiksberg Kommune ejede en ældre kursusejendom i Hjørring, og ejendommen trængte til at blive renoveret. Kommunen indgik derfor i efteråret 2018 en aftale med Anders om en kraftig renovering af ejendommen. Aftalen blev underskrevet på et møde i Kolding, da ”det var at mødes på midten”. Arbejdet skulle være færdigt senest i maj måned 2019. Da ejendommen havde historisk værdi og en særlig arkitektur, skulle renoveringen ske i et tæt samarbejde mellem kommunen og Anders. Kommunen ønskede, at ejendommen så vidt muligt skulle ligne en klassisk Frederiksberg villa. Derfor blev det aftalt, at kommunen skulle levere døre og vinduer til projektet. Rammen for arbejdet blev aftalt til 5 mio. kroner, men betaling skulle ske efter regning for både arbejds løn og materialer.

Anders og hans ansatte begyndte arbejdet i januar 2019. Da tidsplanen var presset, havde Anders allerede kort efter indgåelsen af aftalen med kommunen bestilt specialfremstillede håndstrøgne mursten og spær. Samarbejdet med kommunen var efter Anders’ opfattelse noget tungt og besværligt. Han var derfor nervøs for, om tidsplanen kunne holde, og han havde brug for alle sine ansatte til en anden meget stor entreprise med opstart 1. juni 2019. Nogle kommunalbestyrelsesmedlemmer begyndte nu at stille spørgsmål ved det hensigtsmæssige i en omfattende renovering og bad om, at spørgsmålet blev behandlet i byrådet. Som følge heraf besluttede kommunen sig for ikke at levere døre og vinduer, før sagen var politisk afklaret. Dette ville forsinke arbejdet i mindst 2 måneder. Anders meddelte herefter kommunen, at det ville være umuligt at fuldføre arbejdet inden for tidsrammen, og han ophævede derfor kontrakten og krævede erstatning.

Efter forgæves forhandlinger om kontraktophævelsen stævnedes Anders den 14. juni 2019 kommunen ved Retten på Frederiksberg. Han påstod sig tilkendt 1,4 mio. kroner. Beløbet var opgjort som 700.000 kroner for arbejdstimer, 500.000 kroner for de håndstrøgne mursten og 200.000 kroner som manglende fortjeneste ved det resterende arbejde.

Kommunen afgav rettidigt svarskrift og påstod frifindelse, idet den mente, at kontraktophævelsen var uberettiget. Den forbeholdt sig senere at bestride beløbene.

Der blev herefter afholdt forberedende retsmøde den 5. august 2019. Kommunen frafaldt på mødet forbeholdet om at bestride den beløbsmæssige opgørelse men påstod frifindelse under anbringende af, at ophævelsen var uberettiget, og at kommunen havde et erstatningskrav for den af dem påståede uberettigede ophævelse, der oversteg kravet fra Anders. Af politiske årsager påstod kommunen dog blot frifindelse.

Kort efter mødet opstod der rygter om, at Anders havde benyttet underbetalt udenlandsk arbejdskraft i forbindelse med renoveringen. To tidligere ansatte havde til en avis fortalt om disse forhold, og de mente, at de havde mindst 75.000 kroner til gode. De varslede nu et krav mod kommunen som bygherre. Kommunen ønskede derfor at nedlægge påstand om, at Anders skulle anerkende, at han skulle refundere kommunen ethvert beløb, som kommunen måtte blive dømt til at betale til tidligere ansatte som følge af underbetaling. Anders protesterede mod påstandens nedlæggelse og gjorde blandt andet gældende, at et sådant krav måtte behandles ved Sø- og Handelsretten, hvor han i øvrigt var part i en lignende sag vedrørende en anden entreprise. Retten tillod nedlæggelsen af påstanden.

Anders syntes nu, at sagen var blevet meget politisk, og han var derfor bekymret for, at Retten på

Frederiksberg skulle tage stilling til sagen. Han fik derfor den idé at anmode om, at sagen blev henvist til Østre Landsret. Han begrundede dette med, at sagen nu reelt kom til at handle om det principielle spørgsmål om, hvorvidt en kommune er berettiget til at blande sig i ansættelsesforholdene hos en medkontrahent, når kontrakten ikke indeholder noget herom. Retten på Frederiksberg gav Anders medhold og henviste sagen til Østre Landsret. Desværre for Anders var landsretten ikke enig og sendte derfor sagen tilbage til Retten på Frederiksberg til fortsat behandling.

Sagen blev herefter berammet til hovedforhandling til afholdelse den 4. marts 2020.

Da Anders den 3. marts om aftenen var i gang med de sidste forberedelser til hovedforhandlingen, opdagede han, at han havde glemt at medtage et erstatningskrav for spærene. Han uploadede derfor den 4. marts klokken 01.00 en anmodning på sagsportalen om at forhøje påstanden med 100.000 kroner og vedhæftede en faktura fra spærproducenten på dette beløb. Han undskyldte den sene fremsættelse af kravet og gjorde gældende, at det var en åbenlys fejl. Desuden anførte han, at han allerede før ophævelsen havde meddelt kommunen, at spærene var ankommet til byggepladsen. Han mente derfor, at kommunen burde være klar over, at det var en fejl, at kravet ikke var medtaget.

Ved begyndelsen af hovedforhandlingen den 4. marts klokken 9.00 protesterede kommunen mod forhøjelsen af påstanden.

Spørgsmål

- 1. Hvor var der værneting for Anders' sagsanlæg?**
- 2. Har Anders ret i, at retten skulle henvise kommunens krav til Sø- og Handelsretten?**
- 3. Hvordan skal retten forholde sig til anmodningen fra Anders?**
- 4. Kunne Anders have kæret landsrettens tilbagevisning?**

Opgave 2

Entreprenørselskabet Egely A/S skulle i foråret 2020 opføre 20 ejerlejligheder i Horsens. I den forbindelse indgik Egely A/S aftale med det tyske selskab, Bauhaus GmbH om malerentreprisen. Det fulgte af aftalen, at malerarbejdet i de 20 ejerlejligheder skulle være færdigt 15. marts 2020. Som følge af COVID-19 krisen ringede Bauhaus GmbH's eneejer og direktør, hr. Graff, til Egely A/S og meddelte dem, at malerarbejdet ville blive væsentligt forsinket. Da Egely A/S havde behov for at få arbejdet gjort færdigt, hævede selskabet aftalen med Bauhaus GmbH og indhentede tilbud fra et dansk selskab til færdiggørelsen af malerentreprisen. Tilbuddet fra det danske selskab var langt dyrere end det oprindelige tilbud fra Bauhaus GmbH, men Egely A/S accepterede alligevel.

Egely A/S nægtede efterfølgende at betale Bauhaus GmbH restentreprisesummen. Som følge heraf anlagde Bauhaus GmbH sag den 1. april 2020 ved retten i Hamborg, hvor Bauhaus GmbH havde hjemting. Bauhaus GmbH nedlagde påstand om betaling af restentreprisesummen på 550.000 kroner. Stævningen blev forkyndt for Egely A/S den 3. april 2020. Den 4. april 2020 fremsendte Egely A/S' advokat en skrivelse til Retten i Hamborg. I skrivelsen gjorde Egely A/S gældende, at Retten i Hamborg ikke havde kompetence til at behandle sagen. Den 1. maj 2020 meddelte Retten i Hamborg parterne, at sagen ikke kunne behandles af Retten i Hamborg, da retten ikke havde kompetence hertil.

I mellemtiden, den 6. april 2020, anlagde Egely A/S sag mod Bauhaus GmbH ved Retten i Horsens med påstand om, at Bauhaus GmbH skulle betale 150.000 kroner, svarende til den meromkostning Egely A/S havde haft som følge af ophævelsen af aftalen. Efter modtagelsen af denne stævning anmodede Bauhaus GmbH's tyske advokat Retten i Horsens om at udsætte sagen. Retten i Horsens fortsatte dog sin behandling af sagen og fastsatte frist til afgivelse af svarskrift til den 4. maj 2020. Bauhaus GmbH kontaktede en dansk advokat, advokat Frandsen, med henblik på at få ham til at repræsentere sig i sagen, der verserede ved Retten i Horsens. Den 4. maj 2020 uploadede advokat Frandsen svarskrift på sagsportalen. Af svarskriftet fremgik det, at Bauhaus GmbH påstod frifindelse. Herudover oplyste Bauhaus GmbH, at det ønskede at fremlægge et dokument, som det havde fået professor dr. jur. Torkild Ingvartsson til at udarbejde. Dokumentet var udarbejdet i marts 2020, afleveret til Bauhaus GmbH den 26. marts 2020 og havde titlen: "Covid-19 som Force Majeure og hævegrund efter tysk og dansk ret". Bauhaus GmbH ønskede også at indkalde Torkild Ingvartsson som vidne i sagen.

På et telefonisk retsmøde den 2. juni 2020, hvor såvel Frandsen som Egely A/S' advokat deltog, anførte Egely A/S' advokat, at de ønskede at fremlægge et dokument med samme titel udarbejdet af den tyske professor dr. Schmidt. Samtidig ønskede de at afhøre Bauhaus' eneejer og direktør, hr. Graff. Retten tillod fremlæggelsen af begge erklæringer samt afhøringen af såvel Torkild Ingvartsson som hr. Graff. Herudover fastsatte Retten i Horsens hovedforhandlingen til den 3. august 2020, og tidsplanen blev aftalt til følgende:

- 09.00: Forelæggelse af sagen ved sagsøger
- 10.00: Afhøring, hr. Graff, eneejer og direktør hos sagsøgte
- 10.30: Afhøring, prof. dr. jur. Torkild Ingvartsson
- 11.00: Sagsøger og sagsøgtes procedure
- 11.30: Replik og duplik

Den 3. august 2020 - ved hovedforhandlingens begyndelse - var såvel advokat Frandsen som Egely A/S' advokat til stede i Retten i Horsens. Imidlertid var hr. Graff ikke at finde. Advokat Frandsen

forsøgte at ringe til ham, men hr. Graff tog ikke telefonen. Hr Graff ankom først til Retten i Horsens kl. 11, men på dette tidspunkt var retslokalet tomt. Da han ringede til advokat Frandsen, forklarede han, at han havde siddet fast i en bilkø ved den dansk/tyske grænse. Advokat Frandsen oplyste ham, at Retten i Horsens, mod hans protest, men efter Egely A/S' advokats anmodning, havde afsagt udeblivelsesdom efter Egely A/S' påstand med henvisning til, at hr. Graff ikke var mødt til hovedforhandlingen. Dommen fremgik senere på dagen på sagsportalen. Advokat Frandsen oplyste Bauhaus GmbH, at han var uforstående over for rettens beslutning, og han var af den overbevisning, at retten havde begået en fejl.

Spørgsmål

- 1. Var det korrekt, at Retten i Horsens ikke udsatte sagen?**
- 2. Var det korrekt, at retten tillod fremlæggelse af begge dokumenter og indkaldelsen af professor Torkild Ingvartsson som vidne?**
- 3. Var det korrekt, at Retten i Horsens afsagde dom efter Egely A/S' påstand den 3. august 2020?**
- 4. Hvilke muligheder har Bauhaus GmbH for at få ændret dommen af 3. august 2020?**